

Sygn. akt V U 357/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku Z. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania Z. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 29 marca 2018 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt VU 357 /18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 29 marca 2018r. - znak (...) - odmówił Z. Ż. prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

W uzasadnieniu strona pozwana podała ,iż wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , gdyż - na dzień 1 stycznia 1999r. - nie udokumentował wymaganego okresu pracy w wymiarze łącznym 25 lat .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. uznał Z. Ż. - na dzień 01 stycznia 1999r. - staż pracy w łącznym wymiarze 24 lat, 11 miesięcy i 27 dni .

Organ rentowy nie uznał ubezpieczonemu do stażu pracy – liczonego na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej - okresu od 19 grudnia 1980r. do 08 stycznia 1991r. tj. przerwy w zatrudnieniu po odbyciu zasadniczej służby wojskowej oraz dnia 14 czerwca 1985r.

Dodatkowo w uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał , że nie uznał wnioskodawcy jako pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze okresu zatrudnienia od 05 sierpnia 1985r. do 30 listopada 1998r. w Spółdzielni (...), ponieważ charakter prac wskazany w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub

w szczególnym charakterze nie został określony ściśle zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze , a stanowisko pracy jest niezgodne powołanymi przepisami branżowymi .

Odwołanie od powyższej decyzji złożył Z. Ż. , w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie jemu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych .

W uzasadnieniu skarżący podał, iż wbrew twierdzeniom strony pozwanej posiada – na dzień 01 stycznia 1999r. - wymagany przepisami okres zatrudnienia w wymiarze łącznym 25 lat oraz 15 letni staż pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze .

Wnioskodawca domagał się m.in. wliczenia do stażu ubezpieczeniowego uprawniającego do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej przerwy w zatrudnieniu po odbyciu służby wojskowej tj. okresu od 19 grudnia 1980r. do 08 stycznia 1991r.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podtrzymała w całości argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. Ż. urodził się dnia (...)

Skarżący wiek emerytalny 60 lat osiągnął dnia(...).

W dniu 19 marca 2018r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych .

Wnioskodawca w okresie od 15 kwietnia 1977r. do 31 lipca 1985r. zatrudniony był w Kopalni (...) w L. z siedzibą w W. na stanowisku ślusarza remontów warsztatowych . Wykonywał prace związane z remontem maszyn i urządzeń kruszących i przeróbczych kamienia drogowego na terenie zakładu przetwórczego .

W okresie od 25 stycznia 1979r. do 18 grudnia 1980r. wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Po jej odbyciu w okresie od 19 grudnia 1980r. do 08 stycznia 1991r. korzystał z przerwy w zatrudnieniu .

Ponowne zatrudnienie w Kopalni (...) w L. z siedzibą w W. wnioskodawca podjął ponownie 09 stycznia 1981r. i w tym zakładzie pracował do 31 lipca 1985r. na stanowisku jak poprzednio.

W dniu 28 grudnia 1983r. Z. Ż. zdobył uprawnienia spawalnicze i dodatkowo przy naprawie i remoncie urządzeń krusząco –przeróbczych wykonywał prace spawalnicze.

W dniu 14 czerwca 1985r. wnioskodawca – bez zgody pracodawcy – opuścił miejsce pracy i za ten dzień posiadał nieobecność nieusprawiedliwioną .

W okresie od 05 sierpnia 1985r. do 30 listopada 1998r. wnioskodawca zatrudniony był w Spółdzielni (...) jako spawacz - monter konstrukcji stalowych.

W okresie zatrudnienia ubezpieczony korzystał po dniu 14 listopada 1991r. z okresów zasiłku chorobowego.

Łączny staż pracy wnioskodawcy w tym okresie po odliczeniu zasiłków chorobowych po w/w dacie wynosił 13 lat i 20 dni .

dowody:

- akta emerytalne k : 1-13, akta o ustalenie kapitału początkowego k.

- akta osobowe wnioskodawcy dotyczące zatrudnienia w : Kopalni (...) w L. z siedzibą w W.; Spółdzielni (...),
- zeznania świadków : protokół rozprawy z dnia 16.01.2019r. :E. J. k.45v. 00:14:50- 00:41:40, J. M. k. 45v-46 - 00:22:19- 00:28:388 ;
- przesłuchanie wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 16.01. 2019r .k.46 00:29:44 i następne .

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie .

Zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r. , poz. 1383 z późniejszymi zmianami) - urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 , jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. dnia 1 stycznia 1999r. osiągnęli :

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wymagany w przepisach dotychczasowych nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz ,
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn- (ust. 1) .

Emerytura – zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2 art. 184 ustawy emerytalnej – przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych , na dochody budżetu państwa .

Art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi , że ubezpieczonym , urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r. , będącymi pracownikami , zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze , przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 cytowanej ustawy .

Zgodnie z treścią par. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z dnia 18 lutego 1983r., Nr 8 poz. 43 z późniejszymi zmianami) – za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 25 lat dla mężczyzn .

Jak wynika treści akt ubezpieczeniowych – okres bezsporny uznany przez organ rentowy przy wydaniu decyzji to 24 lat 11 miesięcy i 27 dni – wymieniony na karcie zatrudnienia – karta 12 akt emerytalnych .

Spornym pozostawał okres 19 grudnia 1980r. do 08 stycznia 1991r. tj. przerwy w zatrudnieniu po odbyciu zasadniczej służby wojskowej .

Wnioskodawca składając odwołanie od decyzji domagał się zaliczenia tego okresu do stażu pracy – wyliczanego na dzień 01 stycznia 1999r.

Organ rentowy twierdził ,iż brak jest podstaw prawnych do zaliczenia spornego okresu do ogólnego stażu pracy skarżącego uprawniającego do nabycia prawa do emerytury z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

Rozpoznając spór między stronami sąd zwrócił uwagę na fakt , że art. 6 i 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wymienia w sposób wyczerpujący okresy jakie zaliczane są do stażu pracy jako okresy składkowe i nieskładkowe . Wśród nich nie są wymienione przerwy w zatrudnieniu po

odbyciu zasadniczej służby wojskowej czy też dni nieusprawiedliwionych nieobecności w pracy (w niniejszej sprawie dzień 14 czerwca 1985r.) .

W ocenie Sądu wnioskodawca na dzień 01 stycznia 1999r. legitymował się stażem ubezpieczeniowym w łącznym wymiarze 24 lata 11 miesięcy i 27 dni .

W konsekwencji sąd uznał , że nie został spełniony – po stronie wnioskodawcy - warunek określony w par. 3 wyżej wymienionego Rozporządzenia Rady Ministrów, a dotyczący udokumentowania 25-letniego okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze .

W tej sytuacji sąd odstąpił od dokonania analizy materiału dowodowego w celu ustalenia czy wnioskodawca na dzień 01 stycznia 1999r. legitymował się 15 letnim stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze .

Reasumując na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego sąd oddalił odwołanie , gdyż nie było podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .